

NOVÝ ŽIVOT

URBI ET ORBI VELIKONOČNÍ POŽEHNÁNÍ PIA XII

Stručné, myšlenkově zhuštěné poselství, které Pius XII. pronesl ke statisícům shromážděným na svatopetrském náměstí v Římě 10. dubna, na Boží hod velikonoční, a které u rozhlasových přijímačů pozorně sledovaly miliony posluchačů na celém světě, vzbudilo velmi živý ohlas ve světové veřejnosti. Tisk nejrůznějších směrů přinesl dlouhé úryvky a komentáře papežových slov. Největší pozornost byla věnována druhé části poselství, která se dotýká aktuálních problémů dneška a vyslovuje tak přesvědčivě naději a úzkosti dnešního lidstva. První část, pojednávající o náboženství a životě, o nutných předpokladech trvalého vyřešení všech těžkostí, byla často přehlížena. I my přinášíme na první straně úryvky z druhé části poselství, ale pochopí je plně jen ten, kdo je přesvědčen (jak zdůraznil svatý Otec na konci první části), *» že náboženství je nepostradatelnou podmínkou pravého života, a že jen z účinné spolupráce obou — náboženství a života — vzejde vyřešení malých i velkých problémů, jež tísnivě doléhají na dnešní lidstvo.«* První část poselství najdete v rubrice: *Prameny života* na str. 117. Nestačí přečíst si ji. Je třeba se zamyslet nad slovy svatého Otce, promeditovat je v modlitbě, aby se tak stala naším osobním přesvědčením.

» Aby radost ze zmrtvýchvstání nezanikla s večerem dnešního dne, nýbrž proměnila se v pevnou naději, k tomu vyprošujeme od Vykupitele, vítěze nad smrtí, hojně jeho milostí.

Nechť naše požehnání doletí ke všem lidem *dobré vůle*, tak aby vždy rostl jejich počet a byli novým kvasem pravdy a spravedlnosti. Nechť dospěje ke všem *věřícím*, aby vytrvali v pravé víře a posilování vírou rostli k stále vyšší dokonalosti. Ale především ať doletí naše požehnání k těm, kteří *trpí* pro svou věrnost ke Kristu a k Církvi pronásledování, kteří jsou nespravedlivě odsouzeni k nouzi a strádání, kteří jsou vyrváni z kruhu svých drahých, k vyhnancům, k internovaným a k uvězněným. Žehnáme jim s obzvláštní láskou našeho srdce, aby se zraky upřenými na božského Spasitele dovedli vždy snášet s vyrovnaností tak veliké nesnáze a nedali se duševně zlomit. Naopak. Nechť obětují svá utrpení i za své pronásledovatele, aby je tak získali pro Boha. Kéž by se jejich oběti staly setbou bohatých žní a zárodkem pravého křesťanského štěstí.

Se srdcem plným úzkosti o osud tolika národů, nad nimiž stále ještě visí mračna nejisté budoucnosti, žehnáme rovněž i všem těm,

jejichž *činnost má tak velký význam pro blaho lidstva a pro záchranu duší*. V jejich ruce je úžasná moc: mohou k dosažení obojího cíle účinně přispět anebo jeho dosažení těžce ohrozit. Žehnáme jim, aby nezavírali brány Božímu dílu, nýbrž aby je otevřeli dokořán; žehnáme jim, aby v duchu upřímné vůle k trvalé dohodě uzavřeli smlouvy, které zaručí mír a budou začátkem k postupnému odzbrojení a tak ušetří lidstvu hrůzy nové války. Žehnáme jim, aby v jednotlivých státech vydávali zákony a nařízení směřující k obecnému blahu, zákonů, které mají v úctě lidskou důstojnost a svobodu k dobrému, podporují sociální spravedlnost a bliženskou lásku, tak aby v jejich zemích mohly plně rozkvétat křesťanské ctnosti, základ to veškerého blahobytu.

Dobře víme, že *vědecké bádání* zaujímá v životě národů, a dokonce i v politice, vždy větší a významnější místo. Děkujeme Pánu, že obrátil mysl lidí k pokojným a mírovým plánům. S opravdovým zájmem jsme sledovali, kterak nejnověji po několika pokusných zařízeních na pevnině podařilo se použít atomové energie k pohánění lodí a tak zapojit tuto sílu do služeb člověka místo k jeho zkáze.